

Sygn. akt I C 2236/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Data 26 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Żywucka

Protokolant: Paulina Agata Borzym

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.)

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.) na rzecz powoda M. G. kwotę 11.362,46 zł (jedenaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt dwa złote 46/100) z ustawowymi odsetkami za opróżnienie: od kwoty 10.862,46 zł (dziesięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt dwa złote 46/100) za okres od dnia 15 czerwca 2014r. do dnia zapłaty i od kwoty 500 zł (pięćset złotych) za okres od dnia 25 lipca 2015r. do dnia zapłaty;

II umarza postępowanie w części dotyczącej żądania zapłaty ustawowych odsetek od kwoty 10.020 zł za okres od dnia 13 kwietnia 2013r. do dnia 13 czerwca 2014r.;

III w pozostałym zakresie oddala powództwo;

IV zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.718 zł (trzy tysiące siedemset osiemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 2,54 zł (dwa złote 54/100) zł tytułem kosztów sądowych nieuiszczonych.

SSR Marzena Żywucka

Sygn. akt I C 2236/15

UZASADNIENIE

Powódka M. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 10.020 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty, a nadto zasądzenie kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia wskazała, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie, w wyniku kolizji z dnia 14 maja 2014 r., pojazdu stanowiącego jej własność. Ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie co do zasady i wypłacił na rzecz powódki kwotę 3.464,47 zł. W ocenie powódki odszkodowanie ustalone przez pozwanego zostało zaniżone. Pozwany nie uwzględnił w kosztorysie

części uszkodzeń, zaniżył również ceny części zamiennych oraz stawki roboczogodzin. Na szkodę powódki składała się także kwota 500 zł poniesiona z tytułu zlecenia sporządzenia prywatnego kosztorysu naprawy. (k. 2-3)

Pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że przeprowadzone postępowanie likwidacyjne nie dało podstaw do uznania, że sprawcą szkody z dnia 14 maja 2014 r. była osoba posiadająca ubezpieczenie OC u pozwanego. Z ostrożności procesowej zakwestionował wysokość dochodzonego roszczenia. Ostatecznie pismem z dnia 21 września 2015 r. kwestionował zgłaszane przez powódkę roszczenia, wyłącznie co do wysokości. (k. 20-24, 86)

Pismem z dnia 25 stycznia 2016 r. powódka rozszerzyła powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 11.362,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 10.862,56 zł od dnia 14 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 500 zł od dnia 14 lipca 2015 r. do dnia zapłaty. (k. 109-110)

Na posiedzeniu w dniu 26 lutego 2016 r. powódka cofnęła pozew, w części dotyczącej odsetek od kwoty 10.020 zł za okres od dnia 13 kwietnia 2013 r. do 13 czerwca 2014 r. ze zrzeczeniem się roszczenia. (k. 146v)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 maja 2014 r. w O. doszło do kolizji, w której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność powódki. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(ostatecznie niekwestionowane, nadto dowód: Wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie IX W 3836/14 – k. 63-64, Wyrok Sądu okręgowego w Olsztynie z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie VII Ka 222/15 – k. 70)

Do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędna była wymiana okładziny zderzaka przedniego, listwy ochronnej bocznej, wspornika zderzaka przedniego zewnętrznego, wspornika zderzaka przedniego bocznego, spoileru czołowego, czujnika odstępów przedniego bocznego zewnętrznego, reflektora, reflektora przeciwmgłowego, kierunkowskazu przedniego, błotnika przedniego, pokrycia błotnika tylnego, nadkola wewnętrznego, wzmocnienia przedniego poprzecznego kolumny zawieszenia z amortyzatorem, aluminiowej tarczy koła, opony przedniej lewej, amortyzatora przedniego prawego i opony przedniej prawej.

Koszt naprawy pojazdu powódki, uwzględniając stawki robocizny odpowiednie dla uszkodzonego pojazdu, w kwocie 120 zł/rbg, z zastosowaniem cen części oryginalnych wyniosłby **14.326,93 zł**.

Tak obliczony koszt naprawy pojazdu uwzględnia potrącenia amortyzacyjne w wysokości 50 % dla elementów zawieszenia przedniego pojazdu.

Naprawa pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych przywróci pojazd do stanu jak sprzed kolizji, w przeciwieństwie do naprawy przy użyciu części o jakości (...).

(dowód: opinia biegłego K. G. – k. 90-101, opinia uzupełniająca - k. 146)

Powódka zleciła sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy, z tytułu czego poniosła koszt w wysokości 500 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 11)

Pozwany odebrał zgłoszenie szkody w pojeździe powoda w dniu 14 maja 2014 r.

(dowód: pismo z dnia 14 maja 2014 r. – k. 5)

Pozwany, w toku postępowania likwidacyjnego, uznał swoją odpowiedzialność za szkodę powódki co do zasady i wypłacił jej odszkodowanie w łącznej kwocie 3.464,47 zł.

(okoliczności niesporne)

Pismem odebrany przez pozwanego w dniu 10 lipca 2015 r. powódka wezwała pozwanego do dopłaty odszkodowania w wysokości 13.589,36 zł, w tym 500 zł z tytułu zlecenia sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 12-13)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie w zasadniczej części.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, w tym aktach szkody na płycie CD, oraz aktach prowadzonych przez tut. Sąd pod sygnaturą IX W 3836/14 i sporządzonych z nich kserokopii, których prawdziwości nie kwestionowano i których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu.

Jako, że wyliczenie kosztów naprawy pojazdu powódki wymagało wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego na tę okoliczność. Opinia ta była kwestionowana biegły jednak ustosunkował się do podniesionych zarzutów należycie uzasadniając poczynione wnioski. Ostatecznie Sąd uznał opinię za logiczną, spójną i uzasadnioną, w związku z czym Sąd przyjął za własne poczynione w niej ustalenia.

W sprawie niniejszej pozwany ostatecznie nie kwestionował przedstawionego przez powódkę stanu faktycznego sprawy ani swojej odpowiedzialności co do zasady. Sporna między stronami była jedynie wysokość należnego powódce odszkodowania.

Odpowiedzialność powoda znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 § 1 k.c. i 822 §1 k.c. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się w zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. - na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody oraz, zgodnie z wyborem poszkodowanego, przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalania wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z przedstawionych dokumentów, szkoda w pojeździe powódki wyniosła 14.326,93 zł. Sąd podzielił wnioski biegłego, że uzasadnionym jest ustalenie kosztów naprawy z uwzględnieniem stawki za roboczo-godzinę na poziomie 120 zł oraz z użyciem cen części oryginalnych. Biegły wyjaśnił, że tak obliczony koszt naprawy pojazdu uwzględnia potrącenia amortyzacyjne w wysokości 50 % dla elementów zawieszenia przedniego pojazdu. Nadto podał również, że naprawa pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych przywróci pojazd do stanu jak sprzed kolizji, w

przeciwieństwie do naprawy przy użyciu części o jakości (...). Przy ustaleniu kosztów naprawy pojazdu, ze względów bezpieczeństwa, do wymiany zakwalifikowano również oponę przednią prawą oraz amortyzator przedni prawy.

Dla ustalania kosztów naprawy pojazdu przyjęto ceny części oryginalnych, bowiem w sprawie nie wykazano zamontowania w pojeździe powódki części uszkodzonych, sygnowanych symbolem części alternatywnych dla oryginału. Z tych względów uznać należało jednocześnie, że jedynie naprawa wykonana przy użyciu części oryginalnych przywróci pojazd do stanu sprzed szkody, a zastosowanie zamienników spowodowałoby obniżenie jego wartości. Wbrew twierdzeniom pozwanego dopiero naprawa pojazdu z zastosowaniem oryginalnych części zamiennych przywróci pojazd do stanu jak sprzed kolizji.

W toku postępowania likwidacyjnego powódce wypłacono kwotę 3.464,47 zł. Różnica kosztów przywrócenia pojazdu do stanu jak sprzed szkody oraz sumy uzyskanej w toku postępowania likwidacyjnego (14.326,93 – 3.464,47), tj. kwota 10.862,46 zł stanowi zatem dotychczas nie zlikwidowaną przez pozwanego szkodę.

Na całość szkody strony powodowej składa się także suma 500 zł, stanowiąca wydatek na prywatną opinię służącą ustaleniu wysokości kosztów naprawy pojazdu. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z 18.5.2004r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117), koszt ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego może powiększyć należne mu odszkodowanie, w zależności od okoliczności sprawy. Szkodę majątkową należy przy tym rozumieć w oparciu o art. 361 § 1 k.c., jako różnicę między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Szkada obejmuje bowiem także celowe, konieczne i obiektywnie uzasadnione wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, zmierzające do ograniczenia, wyłączenia lub likwidacji szkody i przywrócenia stanu równowagi w majątku poszkodowanego, kompensacji szkody.

Zatem całkowita, dotychczas nie zlikwidowana szkoda powódki odpowiada kwocie 11.362,46 zł (10.862,46 zł + 500 zł) i taką też sumę zasądono od pozwanego na jej rzecz, w punkcie I wyroku.

Powódce od zasądzonej kwoty, na podstawie art. 817 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c., art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) i art. 321 § 1 k.p.c., należne były odsetki ustawowe, przy czym od kwoty od kwoty 10.862,46 zł za okres od dnia 15 czerwca 2014r. do dnia zapłaty i od kwoty 500 zł za okres od dnia 25 lipca 2015r. do dnia zapłaty.

Wskazać należy, że pozwany miał obowiązek dokonania naprawienia szkody w terminie 30 dni od dnia odebrania zgłoszenia o szkodzie. W sprawie ustalono, że informacja o zdarzeniu ubezpieczeniowym wywołującym obowiązek po stronie ubezpieczyciela dotarła do niego w dniu 14 maja 2014 r. zasadnym było zatem uznanie, że roszczenie w części obejmującej odszkodowanie z tytułu uszkodzenia pojazdu stało się wymagalne z upływem ustawowego terminu tj. 15 czerwca 2014 r.

Jednocześnie ponieważ roszczenie w części dotyczącej kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy w wysokości 500 zł, powódka zgłosiła dopiero pismem odebrany przez stronę przeciwną w dniu 10 lipca 2015 r., odsetki od tej części żądania zasądzone po upływie 14 dni od tej daty tj. 25 lipca 2015 r. W ocenie Sądu, okres 14 dni jawi się jako właściwy dla zbadania zasadności i wypłaty świadczenia z tytułu sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy.

Powódka cofnęła pozew w części dotyczącej żądania zapłaty ustawowych odsetek od kwoty 10.020 zł za okres od dnia 13 kwietnia 2013r. do dnia 13 czerwca 2014r. wraz z zrzeczeniem się roszczenia, zatem postępowanie w tej części należało umorzyć. (pkt II wyroku)

Powództwo w pozostałym zakresie, jako niezasadne, oddalono. (pkt III wyroku)

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą wyrażoną w treści art. 100 k.p.c. Powódka wygrała proces niemal w całości zasadnym było zatem zasądzenie na jej rzecz całości poniesionych przez nią kosztów tj. kwoty 3.718 zł, na którą

składały się opłata od pozwu w wysokości 501 zł, koszty zastępstwa procesowego na sumę 2.417 zł oraz koszty związane z opinią biegłego tj. 800 zł. (pkt IV wyroku)

W pkt V natomiast rozstrzygnięto o obowiązku ściągnięcia nieuiszczonych dotychczas kosztów sądowych w oparciu o 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c., nakazując ściągnąć od pozwanego kwotę 2,54 zł.

/-/ SSR Marzena Żywucka